
Wierzchuca Nadbużna, st. 6, gm. Drohiczyn, woj. podlaskie, AZP 51-81/2

Informator Archeologiczny : badania 34, 98-99

2000

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach
dozwolonego użytku.

i wczesnej epoki żelaza. W obiekcie nr 52 poza ceramiką znaleziono ludzki szkielet.

W miejscu prowadzenia badań stan zachowania dobry. Jako całość stanowiska trudny do określenia – zapewne gorszy, zważywszy na obecność na jego terenie drogi zabudowanej po obu stronach. Ranga stanowiska jest średnia.

Materiały i dokumentacja z badań są przechowywane u WKZ w Przemysłu.

WAPNIARNIA, st. 129,
gm. Trzcianka,
woj. wielkopolskie,
AZP 38-24/74

- osada i cmentarzysko kultury łużyckiej ((V EB, Ha C-D)
- osada kultury jastrforskiej
- osada kultury przeworskiej
- osada kultury wielbarskiej
- osada z okresu wczesnego średniowiecza

Badania wykopaliskowe, przeprowadzone od 1 do 30 lipca pod kierunkiem dr. Henryka Machajewskiego. Finansowane przez Wielkopolskiego WKZ.

Stanowisko archeologiczne położone w pradolinie Noteci na terasie nadzalewowej otoczonej od północnego zachodu kompleksem leśnym.

Podczas badań wykopaliskowych odkryto 38 obiektów kultury łużyckiej (21 jam posłupowych, 11 jam gospodarczych i 6 palenisk), 3 groby ciałopalne popielnicowe kultury łużyckiej. Ponadto odkryto pozostałości osady z okresu wpływów rzymskich (51 obiektów) oraz z okresu wczesnego średniowiecza (3 obiekty).

Na stanowisku odkryto pozostałości po ludności następujących kultur:

- osada i cmentarzysko ludności kultury łużyckiej
- osada ludności z okresu wpływów rzymskich
- osada ludności z okresu wczesnego średniowiecza

Stanowisko nr 129 w Wapniarni nieustannie ulega dewastacji poprzez głęboką orkę. Zniszczeniu ulegają pozostałości po osadach kultury łużyckiej, z okresu wpływów rzymskich i wczesnego średniowiecza.

Wyniki badań zostały opublikowane w „Wielkopolskich Sprawozdaniach Archeologicznych”, t. 6, 2003, s. 308-323.

Węgorzyce, st. 5, gm. Osina,
woj. zachodniopomorskie,
AZP 28-09/89

patrz: wczesne średniowiecze

**WIERZCHUCA
NADBUŻNA**, st. 6,
gm. Drohiczyn, woj. podlaskie,
AZP 51-81/2

- cmentarzysko z epoki brązu i z wczesnej epoki żelaza
- ślad osadniczy z okresu wpływów rzymskich

Ratownicze badania archeologiczne, przeprowadzone 28 sierpnia, pod kierunkiem mgr Urszuli Perlikowskiej-Puszkarskiej (autorka sprawozdania, Państwowe Muzeum Archeologiczne w Warszawie). Finansowane przez WKZ. Pierwszy sezon badań. Przebadano powierzchnię 25 m².

Stanowisko zostało odkryte i zadokumentowane w 1979 r. w trakcie prowadzonych badań powierzchniowych (Z. Gajewski, Z. Kobyliński, H. Lichy). W roku 1987 przeprowadzono badania powierzchniowe w ramach AZP obszaru nr 51-81 (L. Pawlata). Stanowisko zlokalizowano na rozorywanej wydmie, a jego wielkość określono do 5 ha.

W roku 2000, w trakcie orki po żniwach, natrafiono na wyorane przepalone kości ludzkie. W tym miejscu wytyczono wykop sondażowy o wymiarach 5 x 5 m. Przebadano 25 m² powierzchni. Zadokumentowano 2 zniszczone groby ciałopalne. Stwierdzono bardzo duży stopień zniszczenia stanowiska przez orkę. Materiał zabytkowy jest nieliczny i rozdrobniony, reprezentowany przez przepalone kości ludzkie, fragmenty ceramiki, polepy i nieliczne węgle drzewne. Fragmenty ceramiki można datować na okres wpływów rzymskich (nieliczne) oraz na epokę brązu i wczesną epokę żelaza.

Materiały i dokumentacja z badań są przechowywane w Państwowym Muzeum Archeologicznym, a po opracowaniu zostaną przekazane do Państwowego Muzeum w Białymstoku.

Wyniki badań zostały opublikowane w „Badaniach Archeologicznych w Polsce Północno-Zachodniej i na zachodniej Białorusi w latach 2000-2001”, Białystok 2002, s. 136-139.

Ze względu na duży stopień zniszczenia stanowiska nr 6 w Wierzchucy Nadbużnej należy kontynuować badania.

WIKTORÓW, st. 1-4,
gm. Ozorków, woj. łódzkie

- osada kultury łużyckiej (IV i V okres epoki brązu)
- osada kultury przeworskiej (III w. n.e.)
- cmentarzysko kultury przeworskiej (III w. n.e.)

Ratownicze badania wykopaliskowe, przeprowadzone na zlecenie Fundacji Badań Archeologicznych im. prof. K. Jażdżewskiego w Łodzi pod kierownictwem mgr. J. Moszczyńskiego i mgr. J. Matysiaka (Muzeum Archeologiczne i Etnograficzne w Łodzi). Finansowane przez Agencję Budowy i Eksploatacji Autostrad.

Wyniki badań zostały opublikowane w „Raporcie 2000” s. 77-97.

Wilkowice, st. 8,
gm. Żórawina, woj. dolnośląskie

patrz: neolit

WITÓW, st. 10, gm. Bielawy,
woj. łódzkie

- osada z epoki kamienia
- osada kultury łużyckiej (IV okres epoki brązu-okres halsztacki D, wczesnolateński)
- osada kultury pomorskiej (środkowy okres lateński)
- osada i cmentarzysko kultury przeworskiej (koniec fazy B2-faza C1)
- osada z okresu wczesnego średniowiecza i nowożytnego

Badania w ramach prac związanych z budową autostrady A-1 były prowadzone przez dr. Marka Olędzkiego (ISM UŁ) przy współpracy dr. Zbigniewa Lechowicza (ODZ Łódź) i mgr. Piotra Czepasa (autor niniejszego sprawozdania, Muzeum Archeologiczne i Etnograficzne w Łodzi) oraz mgr. Jacka Ziętka i mgr. Piotra Kacprzaka. Wykopaliska sfinansowane przez Fundację Badań Archeologicznych im. prof. K. Jażdżewskiego. Pierwszy sezon badań.

Badane stanowisko znajduje się na gruntach wsi Witów-Parcele, gm. Bielawy. Leży na piaszczystym wyniesieniu o niewielkiej deniwelacji, na równinnym obszarze poprzecinanym rowami melioracyjnymi. Wykopaliska przeprowadzono w części narażonej na zniszczenie wskutek planowanych prac ziemnych. W trakcie badań ratowniczych pozyskano łącznie 7547 fragmentów ceramiki, 13 przedmiotów krzemienych, 2 przęśliki gliniane, 6 gładzików kamiennych, rozcieracz kamienny, fragment naczynia typu terra sigillata.

Epoka kamienia

Najstarszy horyzont chronologiczny wyznacza 13 przedmiotów krzemienych wykonanych z surowca bałtyckiego. Częściowo można je łączyć ze środkową epoką kamienia.

2) Osada kultury łużyckiej

Wśród obiektów zaliczonych do kultury łużyckiej wyróżniono 42 jamy osadnicze, palenisko i skupisko ceramiki. Z IV okresem epoki brązu możemy połączyć jamę oraz skupisko ceramiki. Czas funkcjonowania pozostałych obiektów kultury łużyckiej przypada na okres halsztacki D i okres wczesnolateński.

3) Pozostałości osadnictwa kultury pomorskiej

Osadnictwo tej kultury jest reprezentowane przez jamę i 4 obiekty sepulkralne. Odkryte groby należą do typu pochówków jamowych, bezpopielnicowych. Ich chronologia przypada na środkowy okres lateński.

4) Osadnictwo kultury przeworskiej